

Overførelse af kompetencen til straffuldbyrdelse kræver ikke den pågældendes samtykke, jf. artikel 69.

Bestemmelsen i artikel 68 indebærer ikke en retlig pligt for medlemslandene til at overtage straffuldbyrdelsen. Danmark kan dog overtage straffuldbyrdelsen i medfør af den ovennævnte lov om international fuldbyrdelse af straf m.v.

3.2.6. Kapitel 6 (artikel 70-76) indeholder bestemmelser om *bekæmpelse af narkotikakriminalitet*.

Det fremgår af artikel 70, at medlemslandene skal nedsætte en stående arbejdsgruppe, som bl.a. skal drøfte fælles problemer i forbindelse med bekæmpelse af narkotikakriminalitet. Denne arbejdsgruppe er nedsat. Danmark har hidtil været repræsenteret i arbejdsgruppen af rigspolitichefen.

Herudover indeholder kapitlet i det væsentlige alene bestemmelser, som forpligter medlemslandene til at træffe nærmere foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af narkotikakriminalitet. Medlemslandene skal bl.a. forebygge og bekæmpe ulovlig handel med narkotika, ligesom de forpligtes til at træffe foranstaltninger, der gør det muligt at beslaglægge og konfiskere udbyttet fra ulovlig handel med narkotika m.v.

Efter artikel 73, stk. 1, forpligter medlemslandene sig til i overensstemmelse med deres forfatning og retsorden at træffe foranstaltninger, der gør det muligt at gennemføre kontrollerede leverancer i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, dvs. ordninger, hvorefter politiet f.eks. observerer en narkotikasmugling med henblik på at afsløre, hvem der skal modtage stofferne.

Efter artikel 73, stk. 2 og 3, træffes beslutninger om anvendelse af kontrollerede leverancer i hvert enkelt tilfælde på grundlag af en forudgående tilladelse fra hvert enkelt af de berørte medlemslande. Hvert enkelt medlemsland bevarer styringen af og kontrollen med operationer, der gennemføres på dets område, og er bemyndiget til at gribe ind.

Artikel 73 vedrører ikke agentvirksomhed efter retsplejelovens regler.

Kapitlets bestemmelser kan i øvrigt opfyldes inden for rammerne af den gældende lovgivning. Det vil være nødvendigt at foretage en ændring af Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 688 af 24. august 1993 om privates indførsel af lægemidler. Ændringen vil indebære, at det ved rejser mellem Schengenlandene er tilladt at medbringe bestemte stoffer til egen lægelig brug for en periode på op til 30 dage, og ikke som i dag for en periode på op til 14 dage.

3.2.7. Kapitel 7 (artikel 77-91) indeholder bestemmelser om *skydevåben og ammunition*.

Disse bestemmelser er uden selvstændig betydning, efter at der inden for EU er fastsat tilsvarende regler herom, jf. Rådets direktiv af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben (91/477).

Direktivet har kunnet opfyldes inden for rammerne af den gældende våbenlov (lovbekendtgørelse nr. 735 af 11. august 1994). Justitsministeriet har til opfyldelse af direktivet udstedt bekendtgørelse nr. 972 af 9. december 1992 om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land.

Regeringen har orienteret Europa-Kommissionen om, at direktivet er gennemført i dansk ret.

3.3. *Schengen-informationssystemet (konventionens afsnit IV)*

3.3.1. Konventionens afsnit IV (artikel 92-119) indeholder bestemmelser om Schengen-informationssystemet.

Schengen-informationssystemet (SIS) er et fælles edb-baseret informationssystem, som skal sikre en hurtig og sikker udveksling af oplysninger mellem medlemslandene. Formålet med SIS er at bevare den offentlige orden og sikkerhed og at sikre anvendelsen af konventionens bestemmelser om persontrafik på medlemsstaternes område, jf. artikel 93.

Et andet eksempel på edb-baseret udveksling af oplysninger med henblik på kriminalitetsbekæmpelse m.v. er konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen). Der henvises herom nærmere til lovforslag L 179 af 27. februar 1997 om gennemførelse af Europol-konventionen.

Europol-konventionens bestemmelser om informationssystem og databaser har et andet sigte end Schengen-konventionens bestemmelser om SIS. Europols registre har karakter af et efterforskningsregister, mens SIS kan betegnes som en form for eftersøgningsregister. Endvidere finder Europol-konventionen kun anvendelse på international organiseret kriminalitet. Europol-konventionen gælder således kun, når der er konkrete indicier for, at der foreligger en kriminel struktur eller organisation, hvis aktiviteter berører mindst to medlemsstater på en måde, der på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger gør en fælles aktion fra medlemsstaternes side påkrævet.